

direkte brugerfinansierede forsyningsområde. Den er altså i virkeligheden båret af et andet hensyn, og derfor må jeg også sige i forbindelse med diskussionen om kloakbyggeri, at det så-dan set ikke er deponeringsordningen, der sætter en grænse for kloakbyggeriet. Det er sådan set kloakbyggeriet og kloakrenoveringen, der sætter en grænse for, hvor meget der skal deponeres, for ordningen går jo ud på, at deponeringsstørrelse afhænger af, hvor stor en overskudsrate der er i forsyningsvirksomheden. Hvis der investeres mere i forsyningsiden, bliver der et mindre overskud, og hvis der er et mindre overskud, skal der deponeres mindre. Det er jo den sammenhæng, der er her.

Jeg vil se frem til et forhåbentlig hurtigt udvalgsarbejde, og jeg vil i hvert fald gøre, hvad jeg kan for at bidrage til, at dette lovforslag fremmes hurtigst muligt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 6: Forslag til lov om ændring af lov om kommunal ejendomsskat. (Nedsættelse af grundskyldpromillen for ejendomme, der må anses for benyttede til landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage eller skovbrug).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(FremSAT 4/10 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Leif Mikkelsen (V):

Man kan jo sige, at det er et lovforslag, som vi kan genkende, for de seneste 2 år har der været fremsat lignende forslag i forlængelse af, at det klart fremgår af regeringsgrundlaget, at i takt med, at der sker en reduktion af de direkte tilskud til landbruget fra EU, skal de indenlandske omkostninger sænkes, og det gøres altså ved at reducere jordbrugsbeskatningen.

Kl. 15.15

Forslaget indeholder en økonomisk ramme på 59,5 mio. kr., hvilket svarer til den reduktion, der finder sted, af de direkte jordskatter. Det er altså en naturlig følge af regeringsgrundlaget og dermed af videreudviklingen af at holde balancen i konkurrenceevnen for dansk landbrugs vedkommende. Der tilgår også dansk skovbrug et mindre beløb, for som vi jo ved, og som vi før har diskuteret her i salen, har skovbruget vanskelige vilkår, så selv om der ikke er tale om direkte tilskud fra EU, sker der en reduktion af skovbrugets omkostninger i samme takt.

Venstre støtter dette lovforslag. Dansk landbrug betaler stadig en lille milliard kroner i skat af produktionsjord, så det er en meget lille del, der fjernes, men den flugter med det beløb, det direkte tilskud fra EU reduceres med.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Som vi var lidt inde på under debatten om det tidligere forslag, har der jo været et stort oprør i mange kommuner. Mange borgmestre, forældre, hjemmehjælpere, stilladsarbejdere, mange forskellige befolkningsgrupper er imod, at der skæres ned på velfærden med den meget lave vækstramme, der er sat for det offentlige forbrug. Men samtidig med, at man siger, at der skal skæres ned på børne-, ældre- og skoleområdet, siger regeringen altså med dette forslag, at der skal gennemføres skattelettelser. Hvordan hænger det sammen?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Det hænger fint sammen, men først er jeg nødt til endnu en gang at rette fru Line Barfod her fra Folketingets talerstol. Der er ikke tale om nedskæringer i den kommunale økonomi, hverken til børnepasning eller ældrepleje osv., og det ved fru Line Barfod udmærket godt. Der har aldrig før været så mange penge til rådighed i den

kommunale sektor, som der er lige præcis i år, og der bliver flere næste år, så der er intet nyt under solen i den sammenhæng.

Her er der ikke tale om skattelettelser. Der er tale om, at man følger en erklæret politisk linje i regeringsgrundlaget om, at i takt med sænkning af de direkte tilskud til landbruget sænkes jordskatterne tilsvarende. Derfor er der heller ikke noget nyt under solen her, og det har i øvrigt overhovedet ingen sammenhæng med den påstand, som vi skal høre gang på gang fra fru Line Barfod, og som i øvrigt er lige forkert, uanset hvor tit den siges, nemlig at der er tale om nedskæringer. Fru Line Barfod ved udmærket, at det er der ikke.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu var det jo statsministeren selv, der forklarede i sin åbningstale, at når kommunerne skal slås sammen, er der daginstitutioner, hvor forældrene vil opleve, at der er flere børn pr. pædagog, end der havde været tidligere. Det vil de fleste betegne som nedskæringer. Vi kan også se af de budgetter, der er vedtaget rundtom i kommunerne, at der er ældre, som kommer i bad færre gange, får mindre rengøring, får leveret frossen mad én gang om ugen i stedet for varm mad hver dag osv. Det opfatter de fleste mennesker altså også som nedskæringer.

Med hensyn til spørgsmålet om skattelettelser forstår jeg ikke helt, at hvis et tilskud falder, skal der automatisk gives skattelettelser. En række kommuner har problemer, fordi tilskuddet til kommunerne er sat ned, og så skulle skatterne jo også lattes tilsvarende, hvis man skulle følge den samme logik. Derfor er det jo en politisk beslutning, at man vil give skattelettelser til nogle, samtidig med at nogle andre skal udsættes for nedskæringer.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

De fejl, fru Line Barfod gør sig skyldig i, bliver jo ikke mere rigtige af at blive gentaget. Virkeligheden er den, at der kommer en række kommunesammenlægninger, hvor der selvfølgelig sker tilpasninger, men kan vi nu ikke blive enige om én gang for alle, at i dag er der flere penge i den offentlige sektor til kommunernes virksomhed end nogen sinde før? Kunne vi nå dertil, at fru Line Barfod bare én gang ville sige: Ja, det er rigtigt?

Der finder en prioritering sted i kommunerne, for man skal selvfølgelig have de penge, man nu engang har, til at slå til. Det betyder, at der, hvor kommunerne lægges sammen, kan nogle opleve en tilpasning til den virkelighed, der er i en anden del af kommunen; det er indlysende klart. Men der er ikke på nogen måde tale om sænkninger, og kan vi ikke for en gangs skyld nå frem til en fælles forståelse af det, så vi er fri for at besvare spørgsmål, som hviler på et forkert grundlag? Det ville være dejligt, hvis vi bare kunne nå dertil på et eller andet tidspunkt.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Nu er det jo ikke nogen nyhed, at Venstre hvert år deler milde gaver ud til landbruget, og det er heller ikke nogen nyhed, at Venstre har en anden opfattelse af, hvordan forholdene er ude i kommunerne for brugerne, forældrene, børnene i vuggestuerne og i børnehaverne osv. Men jeg vil godt bede ordføreren bekræfte, at det er sådan, at grundskyldpromillen er blevet sænket hvert år siden 2002, og hvis man lægger de skattelettelser – der er jo tale om skattelettelser – sammen, er det så ikke rigtigt, at summen alt i alt kommer et godt stykke op over 500 mio. kr.?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Ja, man kan jo regne det ud på mange måder og i virkeligheden også sådan, at det beløb, landbruget i øvrigt betaler i jordskatter, nogenlunde svarer til det beløb, det betalte i 2001, før vi fik den borgerlige regering. Den reduktion, der finder sted her, er sådan set ikke større end den stigning, der har været, på grund af at jordværdierne er steget.

Men sagen er jo, at her sænker EU de direkte tilskud til jordbrug, og vi har et regeringsgrundlag, der klart siger, at i takt med det ønsker regeringen at reducere landbrugets omkostninger. Det kan gøres på flere måder, men det erklæres, at det skal gøres i forbindelse med jordskatterne, fordi de er en direkte konkurrenceforvridende faktor i konkurrencen med landbrug i andre lande.

Det er altså ikke et spørgsmål om, at man servicerer gode venner eller noget som helst andet. Venstre vedkender sig sit medansvar for et erhverv, der har stor betydning for Danmark, nemlig landbruget, det er klart. Derfor forfølger vi det her mål, og det er der ikke noget nyt i. Det

er god, konsekvent politik, så man ved, hvad man har at rette sig efter. Hvis man bliver udsat for sænkning af et tilskud til sit erhverv, får man reduceret sine omkostninger, og der er ikke noget nyt i det.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Tak for det forholdsvis klare svar, nemlig at der er tale om skattelettelser på op imod 600 mio. kr. til landbruget.

Jeg hører endnu en gang det med, at konkurrenceevnen i landbruget skal vedligeholdes, og at man skal sørge for, at den til stadighed er på et eller andet niveau. Men for Venstres vedkommende siger man jo mange gange i helt andre sammenhænge, at EU's landbrugsstøtte skal skæres ned, for den er af det onde, og den er ikke god. Men når man så gør det fra EU's side, siger Venstre med det samme: Jamen så må vi kompensere landbruget.

Jeg skal bare bede ordføreren bekræfte, at de landbrug, der får gavn af den nedsættelse, i virkeligheden er de store landbrug med meget jord. Det giver næsten sig selv, så det, man i virkeligheden gør i den sammenhæng, er, at man giver nogle lettelser til nogle meget store landbrug. Men det, der sker, når man giver de lettelser, er, at prisen på landbrugsjord går op, og det vil sige, at man i virkeligheden sætter en barriere for nye landmænd. Når nye landmænd skal overtage den dyre jord, er det jo så som så med konkurrencelettelsen for nye landbrug. Så er det, man gør, ikke bare at give en gave til de landmænd, der har et stort landbrug, og som er så heldige at have det på nuværende tidspunkt?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu ved hr. John Dyrby jo udmærket godt, at det er landbrugets størrelse, der bestemmer de direkte tilskud fra EU, og derfor er de, der oplever den største reduktion i kraft af, at de har en stor produktion, også dem, der mister den største del af tilskuddet. Det er meget fint afbalanceret, så det er ikke nogen gave til nogle særlig store landbrug. Det er hæftet op på en sådan måde, at lige præcis der, hvor man mister tilskuddene, bliver omkostningerne også reduceret.

Det er en meget, meget fin måde til at forfølge den hovedmålsætning, som jeg synes det er fint at få understreget her, nemlig at det over år ville være fint at få reduceret tilskuddene til landbruget endnu kraftigere, så vi får et konkurrence-

dygtigt erhverv, der hviler på markedsvilkår, så også hr. John Dyrby kommer til at betale den rigtige pris for sine fødevarer i fremtiden, når landbruget mister sine tilskud. Det ville være fint at nå dertil på et anstændigt og ansvarligt grundlag af hensyn til et erhverv, der er vigtigt for samfundsøkonomien.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt bede Venstres ordfører om at udrede logikken i, at Venstre på den ene side påstår, at de vil af med EU's landbrugsordninger og landbrugsstøtten og i virkeligheden jo før, jo bedre, men på den anden side kompenserer landbruget, hver gang der er en lille nedgang i EU's landbrugsstøtte. Kan Venstres ordfører ikke forklare mig logikken i det?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Der er den logik, at egentlig ser Venstre også gerne, at der i det hele taget sker en kraftig sænkning af beskatningen af produktionsjord, fordi den jo er konkurrenceforvridende og i sin substans måske egentlig også forkert.

Kl. 15.25

Så vi forfølger to gode mål her. Et mål er at få reduceret i den udstrækning, det nu altså kan lade sig gøre at blive enige om det i EU. Og det kan være, hr. Kristen Touborg og jeg kan blive enige om, at det godt måtte gå lidt stærkere med reduktionen af tilskuddene af hensyn til erhvervets plads i markedet. Men det er jo ikke godt for erhvervslivet og slet ikke for landbruget, hvis man forringer konkurrenceevnen. Og derfor er det en helt naturlig opfølgning på et regeringsgrundlag, der klart har sagt: Vi ønsker at sænke beskatningen af produktionsjord, og vi gør det så i takt med, at man sænker de direkte tilskud.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hvis det nu under landdistriktsforhandlingerne ender med, at vi finder en eller anden grænse for, hvilken mængde penge der skal overføres til landdistriktsmidlerne fra de direkte landbrugsstøtteordninger – hvis vi f.eks. flytter 1 mia. kr. derover, sådan at man fuldstændig afskaffer grundskatten i landbruget – betyder det så, at Venstre også vil kompensere landbruget, eller hvad er det for en politik, Venstre vil føre?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Den her løsning er jo kædet op på de direkte tilskud. Hvis der bliver foretaget indenlandske beslutninger, der flytter de midler, så er det en helt anden sag. Der står ikke noget i regeringsgrundlaget om, at man skal forfølge den målsætning i den sammenhæng, men det er klart, at hvad angår de direkte tilskud, står der noget. Og hvis der er politisk flertal for at flytte penge fra de direkte tilskud til miljøforanstaltninger, ja, så må de, der eventuelt finder flertal for det, jo tage ansvaret for det. Det har intet med reduktionen i EU's tilskud at gøre.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg kunne forstå på hr. Leif Mikkelsen, at det er Venstres og vel også regeringens opfattelse, at den udvikling, der kommer til at foregå, hvor landbrugsstøtten bliver nedsat – og der går nok mange år – skal staten så kompensere for. Mener hr. Leif Mikkelsen, at det sådan er rimeligt, at dette beløb kan vokse til anselige størrelser?

Nu har vi lige fået hr. Leif Mikkelsen til at sige, at det foreløbig er løbet op i 600 mio. kr. Nu ved jeg godt, at der også er gartneri og skovbrug med, men hvis vi nu tager landbrug som hovedoverskrift, kan hr. Leif Mikkelsen så slet ikke se, at det kan virke lidt underligt, at et enkelt erhverv skal have den favorable situation, mens andre erhverv, som også er i konkurrencesituationer, ikke får det? Er det ikke lidt underligt?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu er der ikke sådan noget mærkeligt hokusokus i at holde fast i, at vi altså har en beskatning af produktionsjord i Danmark, som gør det vanskeligere for dansk landbrug at konkurrere på lige vilkår sammenlignet med så mange andre lande. Og derfor har vi den situation i Danmark, at hvis vi skal sikre et fortsat konkurrencedygtigt erhverv, skal der tages hensyn, når de direkte tilskud reduceres, fordi det jo ikke modsvares af, at fødevarerprisen hæves. Hr. Ole Glahn betaler jo ikke mere for sine fødevarer, fordi de direkte tilskud reduceres, altså bliver situationen ringere.

Det var sådan set ikke hensigten. Derfor er der meget fornuft i at reducere omkostningerne. Jeg pegede bare på, at der et langt stykke hen ad vejen stadig er muligheder, fordi man stadig væk betaler en lille milliard kroner i beskatning

af produktionsjord i Danmark, så der kan vi se størrelsen på det konkurrenceforvridende element, som vi stadig væk har i Danmark.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu er det jo også sådan, at ejendomsskatten er fradragsberettiget i indkomsten. Det vil sige, at det beløb, hr. Leif Mikkelsen formentlig omtaler her, er en bruttobetragtning, der drejer sig om det, ejendomsværdibeskatningen steg, men hvis man modregner det, der fratrækkes i indkomstskat, er det jo sådan, at det altså bliver temmelig meget, man sparer i skat, hvis man har en marginalskat på 60 pct.

Men jeg vil godt bede hr. Leif Mikkelsen om at svare på mit første spørgsmål: Indbefatter regeringsgrundlaget, at hvis der nu bliver skåret 10-20 pct. i EU's landbrugsstøtte, så skal vi fortsat afsætte så mange ekstra beløb til dansk landbrug mange år frem i tiden, idet jeg forventer, at der går mange år, før vi får afskaffet landbrugsordningen fuldstændig, selv om jeg gerne så, den blev det hurtigt?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Der skal ikke herske tvivl om, at Venstre fuldt og helt støtter regeringen i at leve op til regeringsgrundlaget. Og i regeringsgrundlaget står der meget, meget klart, at i takt med reduktion af EU-tilskuddet i den direkte støtte til jordbrugs-erhvervet vil regeringen i samme takt sænke beskatningen af produktionsjord – det kan man så gisne om hvor længe kan vare.

Det er der ingen tvivl om står fuldstændig klokkerent i regeringsgrundlaget, og den her regering har for vane at leve fuldt og helt op til sit eget grundlag.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Næste ordfører er hr. John Dyrby.

Kl. 15.30

John Dyrby (S):

Man kan sige, at for landbruget indfinder julen sig i hvert fald under denne regering de fleste år allerede i august, nemlig når regeringen hvert år med aldrig svigtende fornemmelse for behovet i landbruget uddeler en gaveregn i forbindelse med finanslovsforslaget. Ja, det ville måske i virkeligheden være mere rigtigt at kalde dem venjetjenester frem for julegaver, for det er både ga-

ver og tjenester til Venstres venner og støtter i landbruget. 600 mio. kr. er det så blevet til gennem de sidste 5 år, og det er immer væk en sjat. Nogle vil kalde det for kammerateri af værste skuffe, men jeg tror, at ordet kammerat vist er et skældsord i regeringskredse, så det må det nok ikke hedde.

Regeringen bruger også denne gang begrundelsen, at landbrugets direkte tilskud fra EU vil falde, og at landbruget derfor skal kompenseres – en temmelig besynderlig holdning, når samme regering samtidig synes at mene, at selv samme støtteordninger skal væk. Vi, der ikke bryder os særlig meget om EU's enorme landbrugsstøtteordninger, kan jo blive helt betænkelige ved, at de bliver afskaffet i denne regerings levetid, for så betyder det åbenbart, at vi skal kompensere dem fuldt og helt, og det kan jo altså blive til betragtelige beløb.

De årlige vennetjenester til landbruget betyder altid, at de største landmænd får de største gevinster. Det bidrager til den ulighed, vi ser stige år for år under denne regering, og at den form for skattelettelse så altid ender i en kapitalisering med højere jordpriser til følge, ja, det melder historien, når denne regering fortæller den, ikke noget om. Sandheden er jo, at de højere priser på landbrugsjord skal betales af de unge landmænd, der skal til at etablere sig. Og det er altså en fuldstændig skæv fordelingspolitik mellem unge og – i gåseøjne – gamle landmænd. De gamle vinder, og de unge får lov til at betale.

Nu bliver det så spændende, om regeringens faste støtteparti, Dansk Folkeparti, som hvert år lægger stemmer til regeringens vennetjenester til landbruget, vil gøre det endnu en gang. Siden sidste år, hvor de sidst lagde stemmer til denne gave til landbruget, har de jo lovet danskerne at prioritere velfærd frem for skattelettelse. Og nu er det altså første gang, siden Dansk Folkeparti kom med sit løfte til danskerne, at det skal stå sin prøve i praksis. Og siger Dansk Folkeparti ja til disse skattelettelse til landbruget, må vi her blot halvanden måned efter løftet til danskerne om at sige nej til skattelettelse konstatere, at det er tomme ord uden politisk indhold. Vi er mange, der venter spændt.

For os Socialdemokrater er der imidlertid ingen tvivl. Vi har lovet danskerne, at vi vælger velfærd med ordentlige børnehaver, folkeskoler og ældreomsorg frem for skattelettelse. Det ved danskerne, og de ved, de kan regne med os. Derfor kan de også regne med, at vi vil stemme

imod regeringens forslag om nye lettelse i landbrugets ejendomsskatter til gavn for de største og rigeste landmænd. De 600 mio. kr., det er blevet til indtil videre, kunne være brugt væsentligt bedre på mere velfærd.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det er jo ikke nogen overraskelse, at Socialdemokratiet ikke vil være med til at værne om konkurrenceevnen og sikre landbruget ordentlige rammebetingelser. Men altså, med hensyn til hele filosofien om jordpriserne fjerner man altså her 60 mio. kr. i grundskyld, samtidig med at EU's tilskud er faldet med 60 mio. kr., det er 60 mio. kr. til den ene side og 60 mio. kr. til den anden side, 60 mio. kr. ind, 60 mio. kr. ud. Jeg vil gerne spørge hr. John Dyrby: Hvordan virker det på jordpriserne?

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Det, der er tilfældet, er jo, at vi i virkeligheden alle sammen er enige i, at EU's helt absurde landbrugsordninger burde sættes ned, og det bliver de så gradvis, meget gradvis og meget lidt. Så er tilfældet ikke, at vi i virkeligheden er i en situation, hvor man i stedet for at sige, at nu kompenserer vi fuldstændigt for de her nedsættelse af EU's landbrugsordninger, skulle sige: Nu kompenserer vi *ikke* for dem? Det var det, der burde være det reelle. I den her situation betyder den nedsættelse af grundskyldpromillerne selvfølgelig, at prisen på landbrugsjord stiger. Det kan ikke være anderledes.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg vil sige til hr. John Dyrby, at man altså nedsætter grundskylden, og at man nedsætter tilskuddet. Det vil sige, at der går 60 mio. kr. ud den ene vej og 60 mio. kr. ind den anden vej. Det betyder, at hvis man regner på de beløb, giver det 0, og det betyder, at jordpriserne er uændrede som følge af det her. Er det ikke en korrekt udlægning?

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Altså, nu skal man passe på med at spå om jordpriserne i det hele taget, for de går både op og ned. Det, der er det korrekte, er jo, at regeringen kompenserer for noget, de i virkeligheden ikke

burde kompensere for. Og det får en betydning for jordpriserne, selvfølgelig gør det det. I en situation, hvor man ikke kompenserede, ville der ske noget med jordpriserne. Det sker ikke, fordi man kompenserer, og det er det, der i virkeligheden er problemet.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordfører-rækken. Den næste ordfører er hr. Poul Nødgaard.

Poul Nødgaard (DF):

Det er tilsyneladende en forholdsvis lille sag, som vi kan diskutere meget længe her i Folketinget. EU's landbrugsreform betyder, at man reducerer støtten til landbruget, og det her lovforslag lægger så op til, at man kompenserer landbruget for de 59 mio. kr., det koster landbruget at få reduceret støtten, gennem en nedsættelse af grundskyldpromillen med 0,7 pct. Det synes vi er ret og rimeligt, det har vi støttet både i 2005 og 2006, og det vil vi også støtte fremover. Jeg synes også, det er værd at notere sig, at det finanslovsforslag, som regeringen har fremsat, jo indeholder de 59 mio. kr., vi her står og taler om.

Jeg kunne selvfølgelig også gå ind med en kort bemærkning til den socialdemokratiske ordfører, men jeg har så valgt i stedet for at sige det i min ordførertale, som jeg har lyst til at sige nogle ord om, og det er, at jeg har det utrolig svært med at skulle høre, at man ligesom går til angreb på landbruget. Sådan følte jeg det.

Jeg vil gerne gøre hr. Dyrby og andre her i salen opmærksom på, hvad dansk landbrug igennem årene har betydet for det danske samfund. Landbruget har haft gode tider, det har haft dårlige tider, og jeg må åbent og ærligt og reelt sige, at vi er glade for, at grundskyldpromillen i kommunerne går ned, for det synes vi er et godt tegn for landbruget. Hvorfor skal man lægge sådan en helt urimelig skat på landbruget? Jeg er også modstander af dækningsafgift på forretnings-ejendomme, som enkelte kommuner fortsat har – nogle er heldigvis ved at være så fornuftige, at de afskaffer den.

Derfor vil jeg prøve at dreje debatten over på, om ikke man kunne få Socialdemokratiet til at forstå, at landbruget fortsat er en vigtig aktør i det danske samfund og også vil være det i mange, mange år fremover. Og jeg husker tilbage til årene, hvor specielt SF hjemme i mit byråd gik til angreb på landbruget ustandselig. Socialdemokraterne var meget moderate. Nu føler jeg li-

gesom, at den der negative ånd fra SF har bredt sig over i Socialdemokratiet. Og jeg går da ud fra, at hr. Dyrby taler på hele den socialdemokratiske gruppes vegne, når der kommer sådan nogle måske lidt indpakkede bemærkninger, af hvilke jeg tydeligt kan høre, at landbruget ikke er noget, der har hr. Dyrbys hjerte. Det burde det have, for landbruget er i relation til vores erhvervsliv en utrolig vigtig partner at have, og det håber jeg da at også hr. Dyrby vil kunne indse.

Så vi vil støtte det her lovforslag, og vi vil glæde os den dag, grundskatterne går yderligere ned for det danske landbrug, så deres konkurrenceevne bliver endnu bedre. Punktum, finale, færdig.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er jo altid spændende at se, hvor længe løfter fra Dansk Folkeparti holder, efterlønsløftet, løftet om, at man ikke ville skære på ældreområdet osv. Her i efteråret fik vi så løftet fra Dansk Folkeparti om, at man ikke ville være med til skattelettelse i denne valgperiode, og det holdt altså fra åbningsdebatten for 14 dage siden og til i dag, hvor Dansk Folkepartis ordfører meddelte, at man vil stemme for en skattelettelse.

Jeg skal bare have bekræftet hos hr. Poul Nødgaard, at man altså hermed siger, at det løfte ikke holdt så længe?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det er sådan nogle spørgsmål, der er utrolig svære at svare på på det her ene minut. Man kan jo ikke gå ind og sige til fru Barfod, at de skattelettelse, vi fik for en 2-3 år siden, var mærkbare skattelettelse. Vi lægger ikke skjul på, at den dag, hvor det såkaldte økonomiske råderum og statens gæld er mere eller mindre afviklet, kan der eventuelt blive tale om nogle nye. Hvorvidt de kommer om 2 år eller 3 år, skal jeg ikke stå og spå om i dag. Men det er givet, at vi skal have skatterne ned på arbejdsindtægter, det er der ingen tvivl om. Der er så bare lidt uenighed om det – det kan vi godt sige at der er i regeringen, det er noget, enhver kan læse i aviserne – hvor nogle, bl.a. også et parti, der er til stede her i salen, vil have lettet topskatten, og så er der nogle, der hellere vil lette skatterne i bunden.

Vi hører til de sidste. Jeg synes, det er meget mere socialt og ansvarsbevidst at lette skatterne i bunden. Det kan ske ved hjælp af øget bund-

fradrag, det kan ske ved hjælp af øget beskæftigelse, det kan også ske ved hjælp af lettelse i mellemskatten, eller hvad ved jeg. Med hensyn til topskatten vil jeg sige, at jeg selv betaler en stor topskat – det kan man få at vide ud fra, at man kan se, hvad jeg tjener om måneden – og det vil jeg gerne blive ved med nogle år endnu, således at vi får et godt samfund, hvor vi føler et ansvar over for vores medborgere.

Så når råderummet er der, kommer der yderligere skattelettelser, vil jeg sige til fru Barfod. Det sker på et eller andet givet tidspunkt før eller efter valget, men det vil jeg ikke spå om i dag.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstår hr. Poul Nødgaard sådan, at Dansk Folkeparti stemmer for denne skattelettelser og også vil kunne stemme for andre skattelettelser, der måtte komme fra denne regering, så det løfte, man udstedte for få uger siden, om, at man ikke ville stemme for skattelettelser i denne valgperiode, er ikke længere gældende for Dansk Folkeparti. Er det korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg synes, at det at stille det spørgsmål er som at skyde gråspurve med kanoner. Der er tale om en ganske beskeden skattelettelser til landbruget. Man kompenserer. Det er jo det, der er tale om. Man fører det simpelt hen på finansloven, således at pengene går ud og ind af de offentlige kasser.

Vi er indstillet på fortsat at forfølge det princip, at når EU-støtten sættes ned, kompenserer man landbruget ved, at de får nedsat grundskyldpromillen. Og hvad angår de kommuner, der lider et provenutab ved det, er det det, det her lovforslag drejer sig om, nemlig at man kompenserer kommunerne for provenutabet over finansloven. Det har vi gjort tidligere; så vidt jeg husker, gjorde vi det både i 2005 og i 2006, og det er det samme, vi fortsætter med at gøre her i dag.

Hvis jeg læser lovforslaget korrekt – det er jo ikke sikkert – er det jo sådan, at fremover vil det bare blive indregnet i de årlige finanslove, så det er ikke sikkert, vi ser sagen mere her i Folketinget. Sådan læser jeg i hvert fald forslaget, men det kan være, jeg ser forkert; det har jeg somme tider gjort før.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Tak for det egentlig ret klare svar, nemlig, at skattelettelser stadig er på programmet for Dansk Folkeparti, og at de åbenbart skal ske på bekostning af velfærdsudbygningen i kommunerne. Det synes jeg egentlig var et meget klart svar, om end det var et lidt overraskende svar.

Så vil jeg godt sige til bemærkningen fra talerstolen om, at det her nærmest er en forfølgelse af landbruget, at det synes jeg altså ikke man kan sige. Landbruget har i mange år tjent Danmark meget, meget godt og også selv tjent store penge, og fred være med det. Nu skal de altså gives skattelettelser til næste år for 60 mio. kr., noget, der bliver til 600 mio. kr. over 5 år.

Er ordføreren fra Dansk Folkeparti ikke enig i, at de penge jo lige så godt kunne være anvendt til velfærdsforbedringer i kommunerne?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Hr. Dyrby har været her i Folketinget et års tid. Jeg vil sige til ham: Hør nu lige her, prøv lige at se, hvor stor finansloven er. Vi taler om mindre end en dråbe i relation til det samlede samfundsudbud.

Og når vi bliver beskyldt for, at vi pludselig går ind for skattelettelser, vil jeg sige, at det gør vi i forbindelse med det her forslag, for det har vi gjort tidligere, og det er en opfølgning af en tidligere beslutning, vi har taget i vores folketingsgruppe om, at vi vil støtte det her – og det vil vi også fortsat gøre. Der er tale om en skattelettelser af et lille omfang for landbruget, og om, at vi så kompenserer kommunerne, fordi de får et provenutab. Det gør de jo, når de skal nedsætte grundskyldpromillen med 0,7 pct., tror jeg. Så er det klart, de får et provenutab på de 59 mio. kr., og det fører vi så over på finansloven.

Så vil jeg sige, at det positive i lovforslaget jo er, at man individuelt kompenserer kommunerne. Man har jo sagt en del om det kommunale selvstyre og om, at det skal de selv finde ud af, og det skal gøres sådan og sådan, og hvad ved jeg. Nu kan jeg se, at man lægger op til en individuel kompenserer af de enkelte kommuner. Det synes jeg er et skridt i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jeg er en kende forvirret. Nu får jeg at vide, at de 600 mio. kr., som man vil lette grundskyldpromillen med over årene, er en lillebitte dråbe.

Da vi havde diskussionen om forholdene i kommunerne i foråret og vi havde de store demonstrationer, endte man fra regeringens side med at give, jeg tror det var 485 mio. kr. ekstra til kommunerne. Og da var det så sandelig et kæmpebeløb. Der skulle kommunerne nærmest bukke og skrabbe, fordi regeringen havde været så velvillig, at den ville stille dette store beløb til rådighed. Og nu får man så at vide af ordføreren fra Dansk Folkeparti, at 600 mio. kr. til landbruget er en dråbe i havet. Det kan jeg ikke rigtig få til at hænge sammen.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Hør nu her: Der er tale om en grov sammenblanding af tingene. Hvad angår de 424 mio. kr., der blev bevilget lidt ekstraordinært, kan jeg godt her sige åbent og ærligt, at det var Dansk Folkeparti, der over for regeringen sagde: De opgaver, der flyttes fra amterne til kommunerne specielt på det sociale område, tror vi lige må have en nærmere gennemregning. Og det fik de.

Vi havde hellere set, det vil jeg gerne sige helt åbent, at man havde bedømt kommune for kommune, hvem der skulle have hvilke beløb af de 424 mio. kr., men de blev drysset ud sådan, at også de kommuner, der eventuelt var kompenseret på den rette måde i forbindelse med kommunalreformen, fik et ekstra beløb. Vi havde gerne set, at de kommuner, der var underkompenseret, var dem, der alene fik andel i de 424 mio. kr. Men det er to vidt forskellige ting, vi taler om.

Her er der tale om en landbrugspolitisk beslutning om at lette jordskatter og føre det over på finansloven for at kompensere kommunerne for det provenutab, de har ved at nedsætte grundskyldpromillen. Og hvad angår de 424 mio. kr., synes jeg, hr. Dyrby burde glæde sig over, at Dansk Folkeparti udvirkede over for regeringen, at det kom med.

Kl. 15.45

Jeg hører i min øresnegl, at nu er kommunernes økonomi for 2007 faktisk faldet mere eller mindre på plads, det er ude i de offentlige medier, og det synes jeg er en lykke. Det skal vi også glæde os over. Læg mærke til, at da der var forespørgselsdebat her i Folketinget, stillede Dansk Folkeparti et forslag til vedtagelse, der blev støttet af regeringen ...

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Ja tak.

Poul Nødgaard (DF):

... lad mig lige tale færdig – der blev støttet af regeringen, og som sagde, at hvis der blev brug for yderligere ud over de 424 mio. kr., så skulle det sættes på plads. Det blev der så ikke brug for, og lad os glæde os over det og folde hænderne og sige tak.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så går vi videre med de korte bemærkninger, og det er hr. Ole Glahn.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg var lige ved at komme i tvivl om, hvorvidt svarene også skal afvikles inden for den afgivne tid. Men jeg skal nok holde mig inden for tiden.

Jeg glæder mig over, at hr. Poul Nødgaard så klart siger, at man endnu en gang ikke kan regne med, hvad Dansk Folkeparti siger, for her går de altså ind for skattelettelser. Og de giver oven i købet også et fremtidigt løfte til regeringen om, at de vil stemme for, at fortsatte nedskæringer af EU-støtten til landbruget vil blive kompenseret over ejendomsskatterne, og at Dansk Folkeparti vil sikre, at der bliver skaffet penge til det. Og det er jo skatte kroner, det er jo borgernes penge, der bliver brugt til det her, og som kunne have været brugt alternativt.

Mener hr. Poul Nødgaard virkelig, at det er en fornuftig politik at give til en lille erhvervsgruppe og ikke til andre, som f.eks. betaler dækningsafgift? Ville hr. Poul Nødgaard støtte et forslag om, at man skulle kompensere erhvervslivet, der betaler dækningsafgift, hvis det blev fremsat?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu skal det ikke være nogen hemmelighed, at der er en hel del ting her i Folketinget, der kan samle både Dansk Folkeparti og De Radikale omkring samme bord. Men lige præcis jordskat af landbruget er jo ikke en ting, der kan samle de to partier.

Jeg har fulgt radikal politik, lige siden jeg var en lille skoledreng og til nu, hvor jeg har en vis alder, og De Radikale har altid været meget optaget af at få så meget jordbeskatning som overhovedet muligt. Jeg vil ikke sige, at jeg har respekt for det, men jeg har forståelse for, at det er et politisk synspunkt, man har taget i Det Radikale Venstre, hvor vi i Dansk Folkeparti og også i V og K har den opfattelse, at man skal lempe

jordskatterne, så meget man overhovedet kan, fordi det jo er en beskatning af et erhverv.

Jeg sagde også i et tidligere indlæg i forbindelse med det her forslag, at jeg er meget, meget skeptisk over for de dækningsafgifter. Jeg hilser med stor tilfredshed, at nogle kommuner har benyttet lejligheden til at afskaffe dækningsafgiften og få en særordning med, at man kan lægge det provenutab, man har fået, ind i personskatter osv. Det synes jeg har været vældig fint. For det er et dårligt signal at sende til erhvervslivet, at man skal starte med at betale dækningsafgift, hvis man skal bygge i en kommune. Det burde hr. Glahn også kunne se.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Synes hr. Poul Nødgaard så ikke, det havde været mere rimeligt, at man fra Dansk Folkepartis side havde sagt, at det med, at man ikke ville være med til at sænke skatterne, altså kun gjaldt indkomstskatterne, men ikke skatter for erhvervslivet? Det havde dog været en klarere melding.

Jeg går ud fra, at hr. Poul Nødgaard også mener, at vi som folkevalgte har en forpligtelse til at oplyse borgerne om, hvad vi opprioriterer, og hvad vi nedprioriterer. Og når man udsender en meddelelse om, at man ikke vil være med til at sænke skatterne og så gør det alligevel, er man efter min opfattelse meget utroværdig.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Hør nu her, jeg vil sige til hr. Glahn, at vi er helt nede i småtingsafdelingen, i *småtingsafdelingen*. Vi har gået ind for de skattelettelser, der blev indført, som jeg sagde tidligere, for et par år siden – gode skattelettelser i personskatterne. Og vi vil heller ikke afvise, at der på et givet tidspunkt kommer nye personskattelettelser. Det håber jeg da der kommer. Men at stå og udæske mig i dag for, om de kommer om 2 år eller om halvandet år, eller hvad ved jeg, kan man ikke. Det kan man ikke forlange at jeg kan sige. At personskatten skal ned, skal der ikke herske tvivl om, når råderummet er til stede. Men én ting står fast: Indtil videre er vores opfattelse den, at man skal lette personskatterne i Danmark i bunden.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Når nu ordføreren siger, at landbruget skal kompenseres for mindre EU-landbrugsstøtte, vil jeg godt spørge: Hvis vi ender med, at landbrugsstøtten bliver reduceret, fordi en del af den direkte landbrugsstøtte bliver overført til landdistriktsmidlerne – det er ikke usandsynligt, at det vil ske – vil Dansk Folkeparti så også mene, at man i den situation skal have compensation i landbruget for det beløb, der eventuelt måtte fragå landbruget der?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det vil jeg overhovedet ikke tage stilling til. Jeg vil hellere tage stilling til det overordnede synspunkt om en politisk holdning til landdistrikterne.

Vi har tidligere, både hr. Touborg og jeg, været ordførere på store landdistriktsdebatter her i Folketinget. Der skal ikke herske spor tvivl om, at vi er meget optaget af, at det danske samfund udvikler sig godt, hvad enten man bor i byen eller på landet. Og vi har altså nogle områder i dette land, der virkelig trænger til nogle ansigtsløftninger på forskellig vis, og der er vi utrolig glade for de midler, der fra tid til anden bevilges til gavn for folk, der bor i landdistrikterne. Jeg kunne nævne en stribe eksempler på ting, der er gjort for også at få øget bosætningen i landdistrikterne, bl.a. vedrørende befordringsfradrag osv., hvor der gives forhøjede beløb, når man bor i yderområder i det danske samfund. Det er bare et eksempel ud af mange.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne medgive, at Dansk Folkeparti og SF trækker på samme hammel, når vi snakker landdistriktsmidler. Jeg kan bare ikke helt forstå, hvorfor ordføreren afviser at svare på mit spørgsmål, for det er jo den ene side af det.

Dansk Folkeparti og SF vil gerne have penge overført til landdistrikterne, og det er vi sådan set enige om – måske ikke helt om størrelsen – det vil vi gerne. Men hvorfor kan ordføreren ikke svare på, om det beløb, der dér bliver overført fra den direkte støtte i landbruget, skal kompenseres for landbruget? Jeg forstår ikke, hvorfor man ikke kan svare på det.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Svaret på det spørgsmål vil jeg bare ikke give nogen garanti for her i dag. Det giver anledning til nøjere granskning. At udæske mig for, om vi vil gøre sådan og sådan i en lang række tænkte situationer, synes jeg er at køre hårdt på en ordfører, for det drejer sig om nogle detailforhandlinger om, hvordan landdistrikterne skal behandles, og om, hvor pengene kommer fra. Det skal man ikke stå her og give et krystalklart løfte om fra Folketingets talerstol. Det ved hr. Touborg også udmærket godt.

Hr. Touborgs udmærkede bemærkning om, at er der nogen, der står sammen i dansk politik i relation til landdistriktsydelse, så er det SF og Dansk Folkeparti, glæder mig. Det har vi altid gjort, vi har haft masser af debatter her. Man kunne have ønsket sig lidt mere beredvillighed fra nogle af de store partier i relation til landdistriktspolitikken i Danmark.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu har jeg nogle gange hørt ordføreren sige, at det jo er små penge, det drejer sig om, og det er det muligvis i nogens regnskaber, det skal jeg ikke blande mig i. Jeg vil bare sige, at hvis man tager det her beløb, som jo fordeles til relativt få landmænd, og siger, at alle borgere i Danmark skulle have den samme skattelettelse, så taler vi om et beløb, der svarer til godt 5 mia. kr. Det er altså en skattelettelse, som, hvis den bliver overført til den samlede befolkning, svarer til ca. 5 mia. kr. Er en skattelettelse til en udvalgt del af befolkningen i den størrelsesorden bare småpenge?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg synes overhovedet ikke, man kan blande de to begreber sammen. Vi taler om et isoleret forslag, der, som det ligger her, vedrører, at landbrugsstøtten går ned, og at vi så laver det, der sker i det her lovforslag. Det er det, vi tager stilling til i dag. Så begynder hr. Aaen at sige, at hvis og hvis man ville gøre sådan og sådan, så skulle det give skattelettelser på 5 mia. kr. De kommer måske en skønne dag, det ved jeg ikke, de kommer i hvert fald på et givet tidspunkt tror jeg på, fordi der er en holdning i samfundet om at lette personskatterne yderligere, når der er mulighed for det.

Hr. Frank Aaen må jo kunne glæde sig over i dag, hvis han overhovedet kan glæde sig over noget – det tror jeg han kan indimellem – at vi i hvert fald, når personskattelettelserne kommer, nok på det punkt er rimelig enige om, hvor skattelettelserne skal gives: Til de svagest stillede i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Ja, her har man altså valgt nogenlunde det modsatte. Men jeg vil da glædes, hvis det viser sig, at der kommer en skattereform, som gør, at de laveste indkomster – dvs. også de arbejdsløse, pensionisterne og de syge – får skattelettelser. For med de skattelettelser, som Dansk Folkeparti hidtil har været med til at gennemføre, har de majsommeligt undladt alle arbejdsløse, alle syge, alle pensionister fra skattelettelser og har kun givet til dem, der har lønindkomst, og i særlig grad til dem, der har høj lønindkomst. Sådan er virkeligheden jo, så asocialt er Dansk Folkeparti.

Derfor er det så rart at stå her og debattere skattepolitik i dag, for her tager man altså en lille gruppe landmænd, og man giver dem oven i købet en skattelettelse, der er større, jo mere jord de ejer. Det kan jo ikke blive smukkere set fra et asocialt synspunkt. Jo mere du ejer, jo større lettelse. Den, der har meget, skal mere gives. Jeg synes da sådan set, det er fint, at vi har fået det illustreret. Og det der med, at man ikke vil give skattelettelser, gælder altså kun for almindelige borgere, det gælder ikke for landmænd og folk i erhvervslivet.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg synes, det er et fantastisk indlæg at høre på, men lad det nu ligge.

Jeg trækker bare én ting frem: Vil hr. Frank Aaen medgive mig, at hvis ikke Dansk Folkeparti havde været til stede i dette Folketing, havde 240.000 danske pensionister aldrig opnået den ældrecheck, der ikke skal kæmpes for længere ved de årlige finanslovforhandlinger, men som nu er indført i lovgivningen, sådan at ældrechecken tilkommer så og så mange mennesker efter de og de kriterier? Og det drejer sig da om nogle af de svagest stillede. Vi har netop udpeget de grupper af ældre, som havde det dårligst, til at få den ældrecheck. Og det er jo et temmelig pænt beløb, som jeg synes hr. Aaen og andre i Tinget burde glæde sig over.

Jeg kunne nævne flere eksempler, men nu nævnte jeg bare det ene, hvor vi hele tiden har været meget socialt ansvarsbevidste. Noter også det som noget positivt. Så bliver man glad.

Kl. 15.55

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og næste ordfører er hr. Christian Wedell-Neergaard.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg hører også til dem, der undrer sig over, at denne debat kan føre til en generel skattedebat, men det kan den åbenbart.

Hr. John Dyrby fra Socialdemokratiet siger, at han ikke mener, at landbruget skal kompenseres for faldende EU-tilskud. Dermed er der jo etableret en uenighed, og så kan vi diskutere årsagerne til den uenighed, og hvorfor vi ønsker at kompensere, og hvorfor andre ikke ønsker at kompensere. Men jeg vil fastholde, at det er vigtigt at kompensere af hensyn til landbrugets konkurrenceevne.

Det er glædeligt, at regeringen igen foreslår en nedsættelse af grundskyldpromillen, som svarer til nedsættelsen af EU-tilskuddet til landbruget. Dermed fortsætter man den linje, som har sikret dansk landbrugs konkurrenceevne gennem en årrække, så man kan producere på linje med landmænd i andre EU-lande, og det kan Det Konservative Folkeparti klart støtte. Det har hele tiden været en konservativ mærkesag at afskaffe grundskatterne, og med dette forslag kommer vi det et skridt nærmere. Vi er generelt imod beskatning af produktionsjord.

Oppositionen beskriver det som en skattelettelse, men det skal beskrives som en kompensation for reduktion af EU-støtten. Det samlede beløb er 60 mio. kr., som det har været sagt nogle gange, og det er et konservativt ønske, at EU på den ene side fortsætter nedsættelsen af EU-tilskuddet, men at der på den anden side i takt med det også sker en kompensation.

Forslaget er udformet således, at kommunerne kompenseres i 2007, men fra 2008 indgår kompensationen i den almindelige aftale med kommunerne. Jeg var inde på før, at den gamle travet med, at når man reducerer grundskyldpromillen, sender man automatisk ejendomspriserne på himmelflugt, jo ikke kan ske i dette tilfælde, hvor man på den ene side reducerer grundskyldpromillen, men på den anden side også reducerer indtægterne, nemlig det tilskud,

der gives fra EU. De to beløb svarer nøjagtigt til hinanden, de er også afhængige af nøjagtigt det samme, og derfor kan det naturligvis ikke være nogen effekt af det. Det er neutralt, både når det gælder jordpriserne og yngre landmænds muligheder, uanset alle de påstande, som har været fremme. Frem og tilbage er altså lige langt.

Et beløb på 60 mio. kr. er i øvrigt – det er jeg helt enig med hr. Poul Nødgaard i – så lille, at det er umuligt at se, hvordan det afspejler sig i den samlede udvikling af ejendomspriserne, hvor man har set markante stigninger i de senere år som følge af den lave rente.

På baggrund af denne korte ordførertale kan Det Konservative Folkeparti anbefale forslaget, som vi finder fornuftigt, afbalanceret og ansvarligt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hvis man er lidt ondsindet, kan mit spørgsmål opfattes som værende personligt ment, men det er ikke opfattelsen fra min side. Jeg vil hellere bruge lejligheden – når vi nu har en ekspert, som ved, hvad det er, vi taler om i praksis og ikke kun i teori, på talerstolen – til at spørge: Hvad vil et forslag som det her give et velbeliggende gods i Danmark i skattelettelse?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg kan sige det sådan, at der er tale om en nedsættelse, som svarer til ændringen af EU-tilskuddet, og dermed er der tale om, at virkningen er neutral for den enkelte landmand. Og så vil jeg i øvrigt tage kraftigt afstand fra insinueringen og oplægget til at inddrage personlige forhold.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg gjorde den indledning, fordi jeg ved, at Det Konservative Folkepartis politik ikke har spor at gøre med, at det er hr. Christian Wedell-Neergaard, der står her. Det har intet med hinanden at gøre, og det var derfor, jeg sagde, at det ikke er personligt ment.

Vi står med en ordfører, der nogenlunde ved, hvilke beløbsstørrelser der er tale om. Det er klart, at de, der ingen jord har, ingen skattelettelse får, mens de, der har meget jord, får en stor skattelettelse, og så kunne jeg da godt tænke mig, at vi bare for befolkningens skyld kunne få sat lidt tal på det. Hvor meget kan det dreje sig

om for en, der har et meget stort og velbeliggende stykke jord i Danmark?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

For det samlede danske landbrug drejer det sig om 60 mio. kr., som der også står i lovforslaget.

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg havde ikke så meget held med at få svar fra Dansk Folkeparti på mit spørgsmål, så nu vil jeg prøve, om De Konservative vil besvare spørgsmålet. Hvis der indgås en frivillig modulation, altså sådan at man tager fra den direkte landbrugsstøtte og giver til landdistriktsstøtten, vil De Konservative så også kompensere landbruget for den nedgang i støtten, der her bliver tale om, altså nedgangen i den direkte støtte til landbruget?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

For det første vil jeg sige, at Det Konservative Folkeparti er imod modulation. Vi mener, det er en forkert fremgangsmåde, og vi mener, det er forkert at reducere støtten til dansk landbrug ensidigt. Vi mener, at skal støtten reduceres, skal det ske i hele EU, og derfor vil vi på det kraftigste tage afstand fra et ønske om at gennemføre modulation, som jo er en nedsættelse af EU-tilskud, alene i Danmark og ikke i hele EU.

Det er klart, at her taler vi virkelig om penge. Her er der tale om 1,4 mia. kr., og hvis vi reducerer det beløb med 20 pct., vil det fuldstændig smadre dansk landbrugs konkurrenceevne og dermed være en trussel mod den beskæftigelse, det landskab, det miljø og den historie, vi kender, og som Danmark bygger på. Det må jeg derfor på det kraftigste tage afstand fra.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Nu var spørgsmålet ikke, om De Konservative er for eller imod modulation. Det er ikke utænkeligt, at et flertal i Folketinget vil være med til at indgå en frivillig modulation – jeg tror ikke, den bliver på 20 pct., det ville undre mig, men det kunne meget vel tænkes, at den indgås – så derfor er mit spørgsmål sådan set: Vil De Konservative give en kompensation til landbruget i den situation?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg synes, det er en meget tænkt situation, for hvor skulle vi dog finde 1,4 mia. kr. som kompensation? Det er et fuldstændig ubalanceret, uklogt og urimeligt forslag, og derfor vil jeg da ikke tage stilling til, hvad vi vil gøre, når katastrofen opstår, hvis et flertal skulle finde på at gå den ulykkelige vej at gennemføre modulation, hvad vi kraftigt vil advare imod. Man vil være uden midler til at foretage en kompensation, for hvor skulle vi finde pengene? Det er et stort beløb, og konsekvenserne ville være enorme.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er rart at høre, at hr. Christian Wedell-Neergaard nu siger, at det faktisk er store beløb, vi snakker om. Som hr. John Dyrby har været inde på, har vi hidtil snakket om omkring 600 mio. kr., og når man fortsætter med at afvikle EU's landbrugsstøtte, kan det blive op til adskillige milliarder, vi skal snakke om.

Selv om dette lille, konkrete forslag kun drejer sig om 60 mio. kr., er det jo et led i en større omlægning, hvor man giver skattelettelse til landbruget på meget betragtelige beløb, samtidig med at man siger til alle de mange borgere, der ønsker bedre velfærd ude i kommunerne, at det synes man ikke rigtig der er penge til, fordi man hellere vil give dem i skattelettelse til nogle af dem, der har de største godser i Danmark. De skal kunne tjene mange penge, fordi skatten sættes ned, når landbrugsstøtten reduceres.

Det er rigtigt, at der bliver givet landbrugsstøtte i dag, og at den bliver reduceret. Men hvis der ikke blev givet denne skattelettelse, ville det jo være noget, man måtte regne med, nøjagtig som hr. Christian Wedell-Neergaard har sagt flere gange fra talerstolen, at kommunerne jo godt vidste, at tilskuddet til dem blev sat ned, og at de derfor måtte indrette sig efter det.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jamen det eneste, jeg kan sige, er, at hvis man fjernede tilskuddet til dansk landbrug, ville det dreje sig om 7,5 mia. kr., og det ville betyde, at man samtidig kunne frigøre midler i EU til andre ting. Det er jo også det, man gerne vil, og det er den proces, som Det Konservative Folkeparti støtter, bare det foregår i EU som en helhed. Vi er i den situation, at den reduktion, der sker i

2007, vil vi gerne kompensere med en tilsvarende nedsættelse af grundskylden, og vi betragter det ikke som en skattelettelse, men som en kompensation.

Så vil jeg i hvert fald sætte spørgsmålstegn ved, om de 600 mio. kr. i samlet lettelse af grundskylden er det rigtige tal. Jeg kender ikke det rigtige tal, jeg ville gerne se det rigtige tal og lade det indgå i debatten, men jeg kender det ikke.

KL 16.05

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Skal jeg forstå den konservative ordfører sådan, at man sådan set synes, at landbruget skal støttes med 7,5 mia. kr.? Hvis landbrugsstøtten fra EU bliver sat ned med 7,5 mia. kr. over de kommende år, skal der så gives tilsvarende skattelettelser og eventuelt støtte på anden vis til landbruget? Det er jo en meget rar melding at give borgerne: De skal være klar over, at når de oplever nedskæringer i børnehaver, i ældrepleje osv., er det bl.a., fordi regeringen og Dansk Folkeparti faktisk ønsker at give milliarder i skattelettelser til ét bestemt erhverv, nemlig landbruget.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at spørgsmålet er helt ude i hampen.

Det er indgået i debatten, at det samlede provenu af grundskylden er ca. 1 mia. kr. Hvis der sker en nedskæring af EU's direkte tilskud til dansk landbrug på linje med tilskuddet til de øvrige EU-lande – noget, som Det Konservative Folkeparti støtter – vil det være ganske umuligt at fortsætte den politik. Så vil situationen jo være ganske anderledes i EU som helhed, og dermed vil der være åbnet for en ny og spændende debat med en ny prioritering, som vil se ganske anderledes ud. Men lovforslaget her er svaret på udviklingen i dansk landbrug her og nu under de kendte forudsætninger.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. John Dyrby for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jeg kan forstå, at ordføreren ikke er helt bekendt med tallene, men som en service til Det Konservative Folkeparti kan jeg da sende Socialdemo-

kratiets Analyseafdelings beregninger. Her kan ordføreren se tallene, og det vil jeg gerne gøre.

Så har jeg et spørgsmål til ordføreren, for jeg er en anelse forvirret. Jeg forstår, at Det Konservative Folkeparti i lighed med regeringen godt vil sætte EU's tilskud på landbrugsområdet ned, og jeg forstår, at når det sker, skal vi her i Danmark kompensere landbruget for de penge, der mistes. Man kan jo sige, at det i virkeligheden ikke er en særlig smart handle måde, for det, der vil ske, er jo, at alle skatteborgere i Danmark skal betale for, at EU's landbrugsstøtte går ned. Er det ikke en anelse usmart?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

For det første vil jeg sige, at det, som Socialdemokratiets analyseenhed når frem til, jo kan være en smule beregnet på debatten her, og det kan jo være, at beregningen er foretaget på en måde, som tilgodeser de socialdemokratiske synspunkter, så jeg synes, vi skal prøve at spørge ministeren: Hvad er det samlede beløb?

Med hensyn til reduktionen af EU-støtten har jeg jo hele tiden sagt, at det er vores ønske, at den bliver reduceret, men at vi ikke ønsker en kompensation. Jeg siger netop, at vil man reducere støtten, er det en ny situation, og så må man starte forfra med retænkning. Men det er vigtigt, at det foregår på EU-niveau, og at man ikke får en nationalisering af landbrugspolitikken. Det er det, vi prøver at kæmpe imod, og det er også derfor, jeg siger vedrørende modulation, at det er en dårlig måde at gøre det på, for det er en renationalisering. Hvis man laver en modulation i Danmark, er det en renationalisering af landbrugspolitikken. Dermed får vi forskellige vilkår fra det ene EU-land til det andet, og det er helt forkert.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jeg kan bekræfte, at de tal, vi har fra vores analyseafdeling, er lavet til denne lejlighed, for det er jo et led i forberedelserne. Men jeg kan også sige, at de tal, vi har, er taget direkte fra de enkelte lovforslag, så jeg håber, det er de samme tal, ministeren har. Ellers er der i hvert fald noget rivende galt.

Jeg blev måske ikke så meget klogere, men det kan være, at det er mine ringe evner, der gør det, og derfor bliver jeg nødt til at spørge igen: Er det rigtigt forstået, at når EU's landbrugsstøtteordninger nedsættes, skal vi her i Danmark

kompensere landbruget, således at effekten i Danmark er nul, bortset fra at det nu er de danske skatteydere, der betaler til landbruget, hvor det tidligere var EU, der betalte til landbruget? Er det ikke en særdeles dårlig handel?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Svaret er nej. Det er ikke rigtigt forstået. Jeg har prøvet at forklare det to gange nu, og jeg vil gerne prøve en tredje gang, men starte omvendt og sige: Dette lovforslag er svaret på dansk landbrugs situation her og nu, hvor man reducerer tilskuddet med 60 mio. kr. Vi reducerer grundskylden med 60 mio. kr., og så er det neutralt.

Vi går ind for en reduktion af EU's samlede tilskud, men det er klart, at det vil stille situationen helt anderledes. Vi har det synspunkt, at vi vil kompensere, hvis EU reducerer sit direkte landbrugstilskud til alle medlemslande, for så har vi en ny situation. Men der kan slet ikke blive tale om at kompensere beløbet nationalt. Vi er imod nationale tilskudsordninger til landbruget, hvis jeg kan sige det på den måde.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg blev lidt forvirret over at høre hr. Christian Wedell-Neergaards svar, for hr. Christian Wedell-Neergaard siger, at det skal være et samlet EU, der skal foretage det, ellers vil man ikke gøre det. Men er det ikke et samlet EU, der har vedtaget at nedsætte tilskuddet og lave de nye ordninger? Og hvorfor skal der så kompenseres?

Har man virkelig prøvet at gøre meget ud af økonomisk ansvarlighed i regeringen? Har man virkelig regnet på konsekvenserne, hvis der sker det, at fødevareministeren argumenterer i EU for, at EU-støtten til landbrugsordningerne skal nedsættes, gennem EU, og de danske skatteborgere så skal kompensere landbruget for det, indtil støtten er fuldstændig afskaffet? Havde man virkelig regnet det igennem, da man lavede regeringsgrundlaget?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nu tror jeg ikke, der er nogen grund til hr. Ole Glahns forvirring, og hr. Ole Glahn plejer heller ikke at være forvirret. Der står jo i lovforslaget, hvordan det hænger sammen, og derfor siger jeg også, at nu spørger man til en teoretisk situation, som kan opstå. Men i den situation kan man jo

ikke og skal heller ikke kompensere fra dansk side, for så konkurrerer samtlige EU-lande jo på lige vilkår. Alle har fået afskaffet det direkte EU-tilskud. Det er den situation, som kan opstå, og så er vi ude af tilskudsræset, for det er klart, at alle lande bliver ligestillet på den måde. Men det er vigtigt, at med hensyn til ligestilling skal man ikke foretage sig noget i Danmark, som stiller dansk landbrug dårligere end andre landes, og derfor har vi også besluttet os for at reducere grundskylden.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg forstår godt, at hr. Christian Wedell-Neergaard nu taler om den set med vores øjne – vi, der ønsker landbrugsordningerne i EU afskaffet – ideelle situation. Men vejen frem til den situation kan jo medføre, at landbrugsstøtten gradvis nedsættes, og jeg har ikke hørt hr. Christian Wedell-Neergaard sige, at der ikke skal kompenseres over ejendomsskatterne, så længe der er penge til det. Det er 1 mia. kr., vi taler om, og hvis der ikke er penge til det længere, skal man måske kompenseres andre steder fra.

Men jeg vil gerne høre hr. Christian Wedell-Neergaards mening om dette: Hvis man hele vejen hen imod afskaffelse af ordningen skal kompensere landbruget, kan det så ikke få den konsekvens, at når man skal forhandle nedsættelse af EU-støtten, kan man komme i en situation, hvor regeringen siger, at det bliver for dyrt, fordi skatteyderne skal betale den kompensation?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

CAP-reformen, som er en individualisering af EU-tilskuddet, betyder jo et gradvis fald af EU-tilskuddet, og vi har besluttet at reducere grundskylden i samme takt, som det falder, indtil vi får en situation, hvor grundskyldsniveauet og dermed dansk landbrugs omkostningsniveau gør, at landbruget kan konkurrere med de øvrige lande, og vi har en tilfredsstillende situation for erhvervet.

Derefter må vi så tage stilling til, hvad vi skal gøre, og her er det, jeg advarer imod en denationalisering af landbrugspolitikken, fordi de store lande altid kan betale deres landbrug mere, end vi kan. Vi er en lille åben økonomi, og vi har simpelt hen ikke penge til at kompensere for nedsættelser, når man for alvor tager fat på de 7,5 mia. kr.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og næste ordfører er hr. Ole Glahn.

Ole Glahn (RV):

Jeg kan gøre det forholdsvis kort.

Forslaget indebærer, som vi har hørt, en nedsættelse af ejendomsskatten på 0,7 promillepoint, og de kommuner, der opkræver ejendomsskatter, kompenseres enkeltvis for de 59,2 mio. kr., forslaget vil koste. Som det også er fremgået af nogle af spørgsmålene, bruger staten altså skatte kroner til at kompensere først og fremmest landbruget, men også skovbrug, gartnerier, planteskoler og frugtplantager for den nedsatte EU-støtte.

Som det også er fremgået af debatten, er det en særordning, man har for disse erhverv. Vi mener, det er forkert, og det er også fremgået af debatten, at det altid har været radikal politik, at det er rimeligt, at der er en ejendomsbeskatning. Jeg kan i øvrigt oplyse, at ude i kommunerne er det sådan, at Venstrefolk somme tider er med til at sætte ejendomsskatterne meget højt, hvis der er mange sommerhuse, for så er man sikker på at få en ydelse, som kan kompensere for nogle af de omkostninger, der er. Det betyder altså også, at landbruget skal betale noget mere i ejendoms-skat.

Kl. 16.15

Jeg har oven i købet også været ude for, at Venstrelandmænd har stemt for det og har syntes, det var rimeligt, bl.a. med den begrundelse, at man jo kan fradrage det i sin indkomst. Men det forudsætter selvfølgelig, at man har en skattepligtig indkomst, for hvis man ikke har det, har man selvfølgelig ikke så meget fornøjelse af det.

Men fra Det Radikale Venstres side er vi imod forslaget, og vi er også imod de konsekvenser, som er kommet frem under debatten. Regeringen har lavet en aftale om, at på vejen hen imod en liberalisering, skal landbruget fortsat kompenseres.

Jeg er blevet yderligere betænkelig ved at lytte til debatten her, for jeg er betænkelig ved, med hvilken kraft en dansk landbrugsminister vil argumentere for at nedsætte EU-støtten. Der kan være nogle økonomiske interesser fra en finansministers side med hensyn til, hvad skatteborgerne skal være med til at betale til et enkelt erhverv, så vi er imod forslaget.

Kristen Touborg (SF):

Jeg synes, det er lidt underligt, at regeringen på den ene side siger, at den støtter reduktion/afvikling af EU-landbrugsstøtteordningerne, og på den anden side straks kompenserer landbruget, når EU nedbringer støtten en smule. Det kunne tyde på, at regeringen ikke helt mener det, den siger om afviklingen, men sådan er der jo så meget. Ét er teori, og noget andet er praksis.

SF er imod denne nedsættelse af grundskatten, bl.a. fordi vi faktisk mener, at EU's landbrugsstøtte skal afskaffes, og fordi enhver lempelse af grundskat på landbrugsjord alt andet lige betyder yderligere jordprisstigninger.

Så har vi oplevet her i dag, at der er strid blandt de lærde, eller i hvert fald strid mellem Venstre, De Konservative og regeringens støtteparti angående frivillig modulation. Hvor Venstre klart siger, at der ikke skal kompenseres for en eventuel modulation, siger De Konservative, at det skal der, og Dansk Folkeparti ved faktisk hverken ud eller ind. De vil i hvert fald ikke svare på spørgsmålet på nuværende tidspunkt, så det er i hvert fald et spændende punkt, hvordan man vil tackle en frivillig modulation.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu havde vi jo tidligere en ekspert, en godsejer på talerstolen. Han forsvarede lovforslaget, og jeg spurgte lidt omskrevet, hvad det kunne betyde – ikke for at være privat, men bare for at få en idé om, hvad det kan give en godsejer. Nu ved jeg, at hr. Kristen Touborg ikke er godsejer, men jeg vil alligevel godt stille det samme spørgsmål: Hvad betyder forslaget i kroner for et almindeligt landbrug?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg kan såmænd godt besvare begge spørgsmål helt generelt. For et større gods i Danmark vil jeg tro, det betyder 40.000-50.000 kr., og for en husmand betyder det vel 1.000 kr. i besparelse pr. år. Det er nogenlunde den størrelsesorden, som jeg efter min bedste overbevisning tror det kan betyde, hvis jeg skal sige det sådan meget løst.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for svaret, for så har vi jo i virkeligheden at gøre med en af de mest – og det

siger ikke så lidt – asociale skattelove, som denne regering har stået for: 0 kr. til dem, der ingen jord har, 1.000 kr. til dem, der har lidt jord, og 50.000 kr. til dem, der har meget jord. Det er dog en social fordeling, som er til at få øje på.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg er enig med hr. Frank Aaen i, at der er en asocial vinkel i forslaget, og så må jeg også sige, at specielt den konservative ordfører har argumenteret med, at det går lige op. Den beregning kan man jo godt lave, for der er en nedskæring i støtten, og samtidig nedsætter man skatten. Men man kunne jo have undladt at nedsætte skatten, og derfor er forslaget asocialt, forstået på den måde at det er de store, der får mest ud af det.

Kl. 16.20

Line Barfod (EL):

Enhedslisten er imod dette forslag om skattelettelser. Som det tydeligt er kommet frem, også i den korte debat med den seneste ordfører, er det et utrolig asocialt forslag, som øger uligheden ved at give meget store skattelettelser til dem, der i forvejen har meget, og ikke til dem, som ikke har ret meget.

Dertil kommer, at man giver skattelettelser i en situation, hvor småbørnsforældre oplever, at der bliver flere børn pr. pædagog i børnehaverne, og at ældre oplever, at de fremover får leveret frosset mad én gang om ugen i stedet for at få varm mad hver dag. Til dem siger man: I skal være solidariske, og I skal forstå, at I er nødt til at acceptere, at jeres velfærd bliver dårligere. Men samtidig mener man altså, at der godt er råd til at give skattelettelser, især store skattelettelser til de store godsejere, og det er da en politik fra regeringens og Dansk Folkepartis side, der er meget let at forstå. Det er altså den profil, man mener der skal være i politikken i Danmark: Man giver store skattelettelser til dem, der har mest, samtidig med at man siger til dem, der ikke har særlig meget: I må være solidariske, så der kan blive råd til skattelettelser til dem, der har mest.

Derudover er Enhedslisten også imod forslaget, fordi vi faktisk mener, at grundskylden er en af de socialt set mest retfærdige beskatningsformer, man kan vælge. Når man beskatter landbrugsjorden, er det jo dem, der har de bredeste skuldre – her konkret den meste jord og de største godser – som kommer til at betale mest, og

derfor synes vi, det er tåbeligt, at man går i gang med at afvikle den skat, hvis man ønsker at lave skattelettelser. Vi så hellere nogle andre former for skattereformer, som ville lette skatten for dem, der har de laveste indkomster her i samfundet: de arbejdsløse, pensionisterne, kontanthjælpsmodtagerne, førtidspensionisterne osv. – alle dem, der virkelig har brug for at få nogle flere penge.

Af adskillige forskellige grunde er vi altså imod dette forslag.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal takke for debatten og i særlig grad takke ordførerne for de partier, som jeg i mit hoved kan tælle sammen repræsenterer et flertal i Folketinget, og som har udtrykt støtte til lovforslaget, for det giver jo en god prognose for, at det kan vedtages. Jeg glæder mig til at bistå udvalget i udvalgsarbejdet, og jeg håber, det kan blive hurtigt og effektivt, så lovforslaget hurtigt kan vedtages ved tredje behandling og de nye regler ligge til grund for de skatteskemaer m.v. for 2007, der skal udsendes.

I øvrigt har jeg naturligvis lyttet til debatten, og jeg har undret mig en smule, for man skulle jo tro, at regeringen her kom og præsenterede Folketinget for en helt ny fiks idé, men det er der jo ingenlunde tale om. Der er sådan set bare tale om, at regeringen opfylder sit eget regeringsgrundlag, fuldstændig som regeringen på alle andre punkter lever op til det, vi lovede vælgerne før valget – punkt for punkt.

På dette punkt handler det, som det fremgår af »Nye mål«, om, at i takt med reduktionen af EU-tilskuddene til landbruget nedsættes dansk landbrugs indenlandske omkostninger gennem nedsættelse af beskatning af landbrugets produktionsjord. Det er ikke bare noget for noget, det er lige for lige, og derfor er der sådan set heller intet asocialt i det. Man skal altså være hinsides enhver forståelse af almindelig virkelighed for at kunne argumentere for, at forslaget skulle være asocialt. Dansk landbrug har nogle rammevilkår, som består i, at der er nogle indenlandske omkostninger, bl.a. altså jordskatter, og så er der en EU-landbrugspolitik, som har medført, at man har fået støtte.

Jeg vil tro, at hvis man kigger på støtteprofilen, vil det nok vise sig, at de, der ejer og dyrker meget landbrugsjord, givetvis har fået mere støtte end dem, der har et husmandssted. Derfor er det klart, at hvis den støtte reduceres, hvilket i

øvrigt ville være meget fornuftigt, vil effekten jo nok også vise sig at slå kraftigere igennem i den meget store bedrift og mindre på det lille husmandssted, og derfor er der sådan set fuldstændig symmetri i, at vi laver en modgående reduktion, som har den samme profil. Alt andet ville da være meget, meget underligt.

Kl. 16.25

Så det her er ingenlunde asocialt, det er et meget, meget fornuftigt lovforslag, for uden velstand ingen velfærd, og til at skabe velstand hører jo også, at vi giver dansk erhvervsliv, hvortil jeg henregner dansk landbrug, nogle fornuftige rammebetingelser. Og når vi påvirker dem ved en omlægning af EU-tilskuddene – hvilket på sæt og vis altså kan være rigtig, rigtig fornuftigt, for dansk landbrug ville givetvis sagtens kunne begå sig i en verden uden EU-støtte, hvis ellers der var lige rammebetingelser – jamen så skal det naturligvis følges op af forslaget her.

For så vidt angår kompensationen af kommunerne – og der vil jeg gerne kvittere for hr. Poul Nødgaards kvittering – sker det denne gang i en meget, meget målrettet form, sådan at den enkelte kommune kompenseres fuldt ud, hvilket jo også betyder, at alle de der tågede koblinger til, hvad det her har af betydning for den kommunale økonomi, er helt ude i hampen, for der er jo ikke en eneste kommune, som får påvirket sine servicemuligheder af det her. Staten sikrer, at de kommuner, der får tabte indtægter som følge af lovforslaget her, i 2007 kompenseres krone til krone.

Jeg skal takke for opbakningen, og som sagt ser jeg frem til et hurtigt og effektivt udvalgsarbejde.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ministeren og beder ham om at blive stående. Der er foreløbig to korte bemærkninger, først hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Mit spørgsmål går på, om regeringen har drøftet det her lovforslag med Danmarks EU-kommissær, Mariann Fischer Boel. For jeg har læst nogle af de taler, hun rejser rundt i Europa og holder for forskellige forsamlinger, Nationalforsamlingen i Frankrig og andre, hvor hun siger, at hvis landene prøver at erstatte nedskæringer i EU's landbrugsstøtte med nationale støtteordninger, er det en renationalisering af landbrugspolitikken, som EU må afvise og gå imod.

Det, den danske regering gennemfører og oven i købet nu sætter i automatik, nemlig at hver gang der skæres i EU's landbrugsstøtte, hvilket alle går ind for, skal der ske en tilsvarende modydelse fra den danske stat til dansk landbrug, det rejser Danmarks EU-kommissær rundt i Europa og holder taler imod.

Vi gør altså det ene i Danmark, regeringen gør det ene i Danmark, mens man har en kommissær i EU, der siger det modsatte. Hvordan kan det hænge sammen?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er ikke tale om, at det her forslag er et forslag, der yder erhvervsstøtte. Det er der ikke tale om. Der er tale om et forslag, som fjerner nogle byrder på dansk landbrug. Der ydes ikke støtte til dansk landbrug via det her forslag. Dansk landbrug bidrager fortsat til samfundsøkonomien, men der sker en reduktion af promillen med 0,7. Var der tale om noget andet, ville det her lovforslag jo også forudsætte en forudgående dialog, altså en notificering hos Europa-Kommissionen, og det er der ikke tale om.

Så er det i øvrigt sådan, at regeringsgrundlaget skrives af regeringen og regeringspartierne og de til Folketinget valgte politikere. Jeg ville synes, det var meget, meget underligt, hvis vi deponerede regeringens politiske grundlag i Kommissionen og lod det være noget, der skulle skrives hos nogle kommissærer, som jo i øvrigt, uanset hvilket land de er udpeget af, skal virke uafhængigt.

Så den her regering har ikke deponeret sin politik hos nogen kommissær. Jeg ved godt, at hr. Frank Aaen selv har et udspring, hvor det med kommissærer og politik måske klinger i større og bedre naturlig sammenhæng, men hos os er det ikke kommissærer, der formulerer politik, det er de til Folketinget valgte politikere.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Næh, men nu siger kommissæren jo kun det, EU har vedtaget, herunder hvad Danmark formentlig har stemt for – det går jeg da ud fra – i Ministerrådet. Danmark har altså en EU-politik, og vi har altså også en EU-kommissær, som rejser rundt og siger: Vi må modarbejde, at landene går ind med støtte som modsvar til den faldende EU-støtte, for vi går jo ind for en faldende EU-støtte; og det er også officiel dansk politik.

Derfor kan jeg ikke forstå, at regeringen så-dan uden videre bare kan stå her og foreslå Folketinget en politik, der er i direkte modsætning til den politik, som er vedtaget i EU, og hvor den pågældende EU-kommissær direkte siger: Det må vi modarbejde.

Derfor er mit indledende spørgsmål, som jeg ikke fik svar på: Har det her været drøftet med fru Mariann Fischer Boel?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er ikke tale om nogen renationalisering af EU's landbrugspolitik. Regeringen støtter, at erhvervslivet – det gælder landbruget, og det gælder andre former for erhvervsliv – sikres så rimeligt ensartede rammevilkår i Europa som muligt, og støtter derfor også tanken om, at man fjerner landbrugsstøtten over tid.

Kl. 16.30

Vi har en meget stærk tiltro til, at dansk landbrug godt kan begå sig både i den europæiske og den øvrige internationale og globale konkurrencesituation uden direkte støtteordninger, hvis der er ens rammebetingelser.

Nu er det ganske særegent, at vi har et meget højt jordbeskatningsniveau i Danmark. Det er en særlig dansk byrde, som giver dansk landbrug nogle særlige rammebetingelser, og derfor er det sådan set meget logisk og også noget, vi er gået til valg på, at en reduktion i EU-tilskuddene følges op af en nedsættelse af dansk landbrugs indenlandske omkostninger. Der er jo overhovedet ikke lagt op til, at vi nu yder direkte landbrugsstøtte – på ingen måde.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Indenrigsministeren undrede sig over den debat, der havde været, og mente ikke, at der var noget nyt i det her, for det stod jo i regeringsgrundlaget. Men nu er det jo et eksempel på, at regeringsgrundlaget udrulles, og så er det vel oppositionens opgave at belyse konsekvenserne af det, og jeg synes, det kunne være interessant at få indenrigsministeren til at svare på følgende spørgsmål:

Har regeringen regnet på, hvor hurtigt man har råd til at få nedsat landbrugsstøtten i EU? For der skal åbenbart kompenseres, indtil man når til det niveau, hvor landbrugsstøtten er helt afskaffet. Og regeringen mener altså, at det er skatteborgerne, der skal betale det.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu synes jeg, man skal være realistisk omkring det her. Der er vedtaget en ny EU-landbrugspolitik, som har en profil, som gjorde, at jeg mødte op i Folketinget sidste år som – hvad skal man kalde det? – lovsnedker på det her med et forslag om en reduktion af grundskyldpromillen; det gør jeg også i år, og det kan ikke udelukkes, at jeg også gør det i årene fremadrettet.

Det kan bestemte sig udelukkes, for det regeringsgrundlag, som jeg refererer til, er jo et regeringsgrundlag, der dækker den her regering, og den her regering agter jo sådan set at blive siddende frem til næste folketingsvalg og har i øvrigt ikke nogen planer om, det er jo statsministerens prerogativ, men mig bekendt har vi ikke nogle planer om, at det skal være lige nu, så det kan jo ikke udelukkes, at det her vil blive fulgt op i de kommende finansår.

Men jeg tror omvendt, at prognosen for en udvikling af EU's landbrugspolitik næppe er sådan, at den har så meget dynamik, at hr. Ole Glahn behøver at bekymre sig om, hvorvidt vi sådan statsfinansielt skulle have plads til at indfri det løfte, vi har afgivet i sidste valgkamp.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu siger indenrigsministeren, at regeringen ikke sådan lige har planer om at gå af. Jeg har set, at indenrigsministeren lige har udgivet en bog, der hedder »Løkkeland«. Det ville ellers have været lykkelig med y, hvis indenrigsministeren kunne have oplyst Folketinget om, at der kunne være planer om, at regeringen snart gik af.

Jeg vil lige sige, at jeg sådan set ikke synes, at jeg fik svar på mit spørgsmål: Er det sådan, at der er indregnet, at man fortsat skal kompensere på den her måde? Det er det ene spørgsmål, som jeg stadig væk fastholder.

Det andet, jeg vil sige, er, at det jo ikke er alle erhvervsgrupper, som får den kompensation, det er jo en særordning for landbrug, frugtavl, skovbrug osv., for dækningsafgiften kompenseres der jo ikke for.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej. Nu er det jo sådan, at det her lovforslag lægger sig op imod en forandring af EU's landbrugsstøtteregler, som påvirker dansk landbrug

og jo altså ikke påvirker den frugthandler på gå-gaden i Holstebro, der eventuelt betaler dækningsafgift.

Der er jo tale om, at et erhverv, som har fået noget direkte støtte, som bortfalder, for at stå i den samme, man kan sige gunstige konkurrencemæssige situation, så afløftes nogle omkostninger. Det er meget, meget fornuftigt, og det er jo ikke mindst fornuftigt, når man i øvrigt overordnet har det politiske sigte, hvis verden var så god, at man kunne lave alting om med et fingerknips, at få jordbeskatningen reduceret, fordi det er en skat på erhverv, som i virkeligheden stiller os uhensigtsmæssigt i en international konkurrencesituation.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Nu synes jeg ministeren undlader at kalde tingene det, de i virkeligheden er. Altså, de her skattelettelser til landbruget benævner ministeren nærmest som en lettelse af byrder; det er i hvert fald ikke tilskud til landbrugene. Man må jo sige, at pengene under alle omstændigheder bliver i landbrugets lommer, og specielt de store landbrugs.

Kl. 16.35

Men jeg vil godt bede ministeren bekræfte, at skattelettelserne til landbruget gennem de sidste 5 år summerer sig op til et godt stykke over 500 mio. kr. Kan ministeren bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det har jeg egentlig ikke præsent, for det er ikke så afgørende, hvad tallet er. Det, der er det helt afgørende her, er sådan set, at der er fairness omkring det, og der er netop tale om lettelser i byrder; det er ikke støtte, det er en lempelse af byrder.

Det betyder, at når dansk landbrug får et mindre direkte EU-tilskud, er der alt andet lige også det mindre økonomi til at kunne betale skat, hvis man skal være i en uændret konkurrencesituation. Det er det, der er afgørende.

Hvad det summer op i, skal jeg ikke kunne sige. Det er altså ikke, fordi jeg står og benægter det tal, hr. John Dyrby nævner, det er såmænd bare, fordi jeg ikke har det præsent, og man skal jo passe på med at af- eller bekræfte noget, hvis man ikke er helt stringent omkring det. Men det er såmænd ikke det afgørende.

Der er ikke tale om, at nogen stilles bedre her. Der er i princippet tale om en krone til krone-reduktion i skatter, som modsvarer tabte tilskudsindtægter, for at bidrage til, at dansk landbrug fortsat er i en gunstig konkurrencesituation, som vi så kan glæde os over alle sammen, fordi det skaber valutaindtjening, skaber arbejdspladser og er et element i, at vi nu har beskæftigelsesrekord og en historisk lav arbejdsløshed.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jo, men kan ministeren så ikke forstå kommunerne og forældrene i daginstitutionerne? De oplever en markant forringelse af velfærden og forholdene i f.eks. daginstitutionerne, og så siger regeringen: De byrder, kære venner, vil vi ikke lette, dem må I bære. Når landbruget oplever det, som regeringen kalder byrder, forsømmer man ikke en eneste lejlighed til at gå ud og i virkeligheden give lettelser, der – og jeg kan godt dokumentere det – løber op i et godt stykke over 500 mio. kr.

Kan ministeren ikke forstå, at det lyder en anelse mærkværdigt?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej, det kan jeg ikke forstå, for hr. John Dyrby taler imod bedre vidende og skaber et billede af, at vi skulle give kommunerne nogle byrder. Vi giver ikke kommunerne nogle byrder, vi giver kommunerne nogle bloktilskud, der år for år bliver større og større, og som betyder, at landets kommuner under et næste år har en mulighed for at give service fuldt ud på samme niveau som i år, på trods af at der er flere børn, og på trods af at der er flere plejekrævende ældre.

Det er jo præcis det, der er blevet dokumenteret i dag, hvor regeringen har sat sig sammen med KL og opgjort resultatet af den kommunale budgetlægning, som viser, at aftalen er overholdt til punkt og prikke. Lidt merforbrug på driftssiden modsvarer af noget mindre forbrug på anlægssiden, alt sammen inden for den ramme, der er aftalt i sommer, og det betyder, at kommunerne kan fastholde det serviceniveau, der er i kommunerne i dag.

Så det er jo et helt forkert udgangspunkt, at jeg skal stå og forholde mig til, om vi skulle lempe kommunerne for nogle byrder, når vi ikke pålægger dem nogen byrder.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Ministeren har nu et par gange præciseret, at reduktion af EU-landbrugsstøtten bliver kompenseret. Det får mig til at spørge, ligesom jeg har spurgt tre ordførere:

Er det regeringens politik, at man vil kompensere for en eventuel frivillig modulation, altså en støtte, der bliver flyttet fra den direkte landbrugsstøtte over til landdistrikterne? Vil det være omfattet af det regeringsgrundlag, som ministeren taler om?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det ville kræve, vi kan kalde det en positiv beslutning, for det, regeringsgrundlaget tager sigte på, er, at de beslutninger, der træffes i EU som opfølgning på et ændret landbrugsprogram – som jeg i øvrigt ikke skal gøre mig til ekspert i, for det er jo ikke min ressort – og som har en afledt effekt på de økonomiske rammevilkår i dansk landbrug, kompenseres via en reduktion.

Hvordan vi vil forholde os til fuldstændig frivillige nationale beslutninger, skal jeg ikke stå og foruddiskontere. Men regeringsgrundlaget tager sigte på at, kan man sige, balancere EU-beslutninger, som påvirker de økonomiske rammevilkår, og derfor vil det ikke som udgangspunkt indbefatte spørgsmålet om frivillig modulation.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Nu har jeg fået forskellige svar fra de forskellige ordførere, og derfor kunne det være interessant at høre: Hvad er ministerens holdning til en kompensation i den sammenhæng?

Kl. 16.40

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen jeg er ikke den rigtige at tage den diskussion med, for jeg er jo altså for det første ikke fødevareminister og som sådan ikke aktivt involveret i overhovedet at have nogen, kan man sige, drivende kraft i overvejelserne om, hvordan den danske del af EU's landbrugspolitik skal effektueres, og derfor vil jeg ikke gå ind i en eller anden hypotetisk diskussion om, hvordan vi skal forholde os til en situation, som netop er hypotetisk.

Jeg kan sige – og jeg har jo svaret på spørgsmålet – at det, regeringsgrundlaget direkte tager sigte på, er ud fra den her konkurrencemæssige argumentation, som jeg har givet, at afbøde effekterne af beslutninger, der træffes i EU. Og det kan ikke pr. automatik udstrækkes til også at omfatte situationer, hvor vi selv nationalt vælger at træffe nogle beslutninger.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren har flere gange sagt, at der ikke er tale om støtte, men når EU nedskærer deres landbrugsstøtte til landmænd i alle EU-lande og man så i Danmark går ind og siger, at vi synes, det er synd for de danske landmænd, at de skal miste de penge, de tidligere har fået fra EU, og derfor giver vi dem nu i stedet nogle andre penge ved at lette deres skatter, så er det altså svært andet end at forstå det, som at de får nogle flere penge, end de ville have fået, hvis ikke man havde lavet den her skattelettelse for dem – ergo: noget støtte.

Det svært at forstå, at regeringen siger, at selvfølgelig skal landbruget have skattelettelser og have støtte, samtidig med at man går ud og siger til borgerne, at de skal være solidariske og acceptere, at der bliver flere børn pr. pædagog, at der er ældre, der får gjort rent med længere mellemrum, ældre, der kommer i bad med længere mellemrum, ældre, der skal betale mere for deres mad osv. Det er svært at forstå, hvorfor de skal være solidariske i forhold til, at de store godsejere skal have flere penge.

Jeg vil bare høre, om ministeren kunne give en forklaring til de borgere på: Hvorfor er det dem, der skal være solidariske?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen jeg kan i hvert fald bekræfte, at fru Line Barfod har svært ved at forstå tingene. Jeg bilder mig så ikke ind, at jeg, uanset hvor meget jeg taler, vil kunne bringe fru Line Barfod i en situation, hvor fru Line Barfod forstår det, for fru Line Barfod vil ikke forstå det.

Fru Line Barfod vil ikke forstå det helt grundlæggende, at hvis vi overhovedet meningsfuldt skal kalde det her samfund et velfærdssamfund, forudsætter det, at der er noget velstand at fordele af. Og velstanden bliver altså skabt ved, at vi har nogle danske arbejdspladser, som producerer nogle varer, som nogle mennesker uden

for landets grænser har en interesse i at købe, og der bidrager dansk landbrug – på linje med andre erhvervstyper i Danmark – i et væsentligt omfang til det. Derfor er det af interesse også for pædagogerne og også for skoleeleverne og også for de ufødte børn, at vi sikrer dansk erhvervsliv nogle konkurrencevilkår, der gør, at vi kan gøre os gældende internationalt.

Der er ikke tale om støtte her, der er ikke tale om flere penge; der er tale om præcis de samme penge, som hele tiden har været der. Før faldt de i form af et EU-tilskud, og da det nu falder bort, modsvares det af en reduktion i omkostningerne. Så hvis ikke man lavede den her øvelse, så ville der være tale om præcis det modsatte, nemlig at man samlet set forringede rammevilkårene for dansk landbrug.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, at for at der skal være velfærd, skal der også være produktion.

Nu ligger der adskillige forskellige slags rapporter på, at de nordiske velfærdsstater klarer sig rigtig godt, ved at man bl.a. har et ret højt beskæftigelsesniveau i forhold til mange andre lande og har et højt velfærdsniveau, for betingelsen for, at vores erhvervsliv klarer sig så godt, er altså også, at vi har nogle gode børnehaver til at tage sig af børnene, mens forældrene er på arbejde, at vi har en god ældrepleje til at tage sig af de ældre, i stedet for at kvinderne skal gå hjemme og gøre det osv.

Når vi gerne vil udvikle det her velfærdssamfund, er spørgsmålet derfor bare, hvorfor regeringen så i stedet gør det, at man går i gang med at skære ned på kommunerne, så de må skære ned på velfærden, skære ned i form af, at man giver kommunerne mindre end det, der egentlig er behov for for at opretholde serviceniveauet, samtidig med at man siger, at vi skal give skattelettelse til de store godsejere. Det er altså lidt svært for en del at forstå, og derfor kunne det være rart at få sådan en meget kort pædagogisk forklaring fra indenrigsministeren, hvis det er muligt.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er først og fremmest ikke rigtigt, hvad der bliver sagt, og derfor er det jo umuligt at svare på, for der er ikke tale om, at vi gør noget i ste-

det for noget andet. I den forstand, at man skal gå ind på terminologien, gør vi både-og. For vi skærer ikke ned i forhold til kommunerne, det gør vi ikke. Vi har lavet en aftale med kommunerne, som giver kommunerne en økonomi i 2007, der muliggør, at kommunerne, på trods af at der kommer flere børn og at der kommer flere plejekrævende ældre, kan opretholde deres service på samme niveau som i år.

Kl. 16.45

Det er det, vi har aftalt; det er det, kommunerne har budgetlagt efter; det er det, der kommer til at hænge sammen mod, at regeringen – og det er så det, vi har drøftet med KL i dag – accepterer, at kommunerne på driftssiden overbudgetterer med 300 mio. kr. i lyset af, at der er engangsomkostninger ved kommunalreformen.

Derfor er hele udgangspunktet for spørgsmålet jo forkert. Der skæres ikke ned på kommunerne.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ministeren. Der er ikke flere, der kan få ordet i denne runde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Svend Auken):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 27. oktober 2006, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 16.46